

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

שגיו תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שריה מצץ

יומא דמותא ודאי סוא צגין דמחבר לצבא דזר נש דהא ילא
 הרע לא שריא אלס צאחר דאסתכח חדוה לחמרא וגסותא דרוחא
 וכד אשכח רוסא חבירא כדון מחפרט עליה ולס שריא צכרי' וצג'
 כך צעי לאדכר' לי' יומא דמותא ויחבר גופי' ואיהו אזיל לי' י' ה'
 ילר טוב צעי חדוה לאוריותא וילר רע חדוה דחמרא וליאוס
 וגסותא דרוחא וצג"כ צעי צר נש לארגזא ליה חדיר סהסוא יוכי
 רצא יומא דדינא יומא דטוטבנא דליח ליה לצר נש לאגרא על
 אלס עובדוי דכסרן דאיהו עביר צכאי עלמא צגין דיגונו עלי
 צכסיא סעתא : קא חזי וייראו סאנשים כי סובאו בית יוסף ו
 כלסו סו גצרון כלסו הקיפין וחד עלוימא דתיחילון לציהי' דיו
 לחלו' כל יתי קצ"ה לסחצע לי' לדינא לצר נש על אחת כמה וכמה
 צגין כך צעי ליה לצר נש לאודהרא צכאי עלמא לאתתקפיי' בית
 צכ"ה ויטוי צי' רוחגא דאע"ג דאיהו חטי ויחדר מני' צחובצחא
 פלימתא סא סקיף איהו ויסקף ציה צכ"ה פאלו לא קטא :

פרשת ויש

ולא יכלו אחיו לענות אותם צכ"ר אצא כסן צרללא אומר
 סוי לנו מיום הדין סוי לנו מיום סתוכתה יוסף
 קטין של צכ"י סי' ולא סי' יכולים לעמוד צחוכתו סה"ד ולא
 יכלו אחיו לענו' אותו כי נצלו מפניו כשיצא הקצ"ה ויוכיח כל סתל
 זאת לפי מה סהוא סנא' אוכיתך דאערכ' לעיניך על אחת כמה וכמה'
 וכוסר סאריך מאו' צמוסר זה צפסוק זה וייראו סאנשים כי סובאו
 בית יוסף וז"ל רצי יוסי אסר וי לון לצכי נשא דלא ילעי ולא
 ססתכלין צאורטוי דאורייתא וי לון צסעתא דקצ"ה ייחי לסחצע
 לון דינא על עובדיהון ויקום גופא ונפשא למיסב חוטבנא סכל
 עובדיהון כו' ע"ס ססאריך צמאוד צחוכתה מוסר' וסענין יומא
 דינא רצא וסחי יתן אל לבו :

וינשה

לכל אחיו ויבך עליהם * ראש כמס צריך סאלס
 לתקול ולסעצ' על מדותיו כי סס מדותיו כי סס ססאלו
 נגד יוסף ויוסף צכס ונסק אותם :
זאת יסודא סלת לפניו לחקן לו בית חלמוד סמסס סלא חורא'
 לימוד מוסר מזה כל פעולה סאדס עוסס * ראשית
 דצר ידאס צפעולה זו להפין ענין לאורך גבוה * כמו מי סנופס
 לצנות

לצנות בית
 לסיות סגור
 געד לחכס
 ויבלב
 כלומר סה
 אדס מוסר
 רעצון סלל
 צדרו
 רק סר
 ויס
 טובה ליוס
 כסטר
 רז"ל כו'
 וואי
 צדקתו עו
 וססליט
 מיני' צע
 ומסוון ס
 למזני סו
 פפסין ל
 עלמא ו
 ויעש
 סצל
 סע

לצנות בית ילייר במחשבתו בתחילה איזה חדר בבית סיסי מוכן לו
לסיוות בגוד מס לחורס ולתפילה ולהתבודדות וסקוס מוכן בית
וגד לתכמים * ואח"כ ילייר עניינים המלטרמים לו וכן יעקב
שלח מתחילה לחקן לו בית תלמוד :

ויברבל יוסף אח אביו ואח אחיו ואח כל בית אביו לחס לפי
בסוף פירוט רש"י נפי הלריר לכל בני ביתו *

בלומר ההכרחי ולא יותר מן ההכרח כדי קיין * כי לא יבוקס
אדם מותרות רק כדי סיוו והיותו יחידים וכן יעקב אמר לכו סברו
יעצון שלא יאכל אדם רק לסבור הרעב ולא למלא בטנו (והאמרת)
בדרוש זה בקדושת המאכל כפי בשלח מענין זה :

רק אדמת הכהנים לא קנה וכו' לריר האדם שלא להיות כפוי טוב
ויסל' טובה חנות טובה אפילו לגוי הכותרים של מלרים עשו
טובה ליוסף כשהיו דינו בפניהם בענין מעשה דאסת פוסיפרע
באשר הבחינו שהאמת הוא בגילו אותו ממות כדאיתא בדברי
רז"ל כו' ע"כ ג"כ עתה היטיב עמכם. הטיבה ה' לטובים וליסורים
בלבנות *

ואיתא בזהר הקדום ולא יכול יוסף להחאפק לכל הללבי
עליו וגוי' ר' חייא פתח ואמר פזר נחן לאציונים

בדקתו עומדת לעד קרנו הרום בכבוד * ח"ת קצ"ה ברא עלמא
ואטליט עלי' לאדם דיהא מלכא על כולא והאי בר נס מחפרטן
מיוני' בעלמא כמה זינין מנהון לדיקיא ומנהון רשיעי' מנהון מפשיץ
ומנהון חכימין וכולהו אסקיימו בעלמא עתירין ומפכנין וכלכו בגין
למזני' אלין באלין למזני' לדיקיא שם רשיעי' למזני' חכימין עם
מפשיץ למזני' עתירין עם מפכנין * דהא בגין כך זכי בר נש לחיי
עלמא ואתקטיר באילנא דחיי ולא עוד אלא דהא לרקס דאיקו עביד
קמים לעלמין דכתיב ולדקתו עומדת לעד :

פרשת ויהי

ועשיה עמדי חסד ואמת עיקר החסד הוא כעושה על מנת
שלא לקבל פרס ואז נקרא עושה חסד ונקרא נדיב *
אבל העושה על מנת לקבל ממנו הנאה נקרא סוחר ולא
נדיב * ואין לך מדה גדולה מעדת חסד ע"כ ירגיל אדם פת עליו